

การศึกษาสภาพแวดล้อมการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจในช่วงหลวงพระบาง
สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
A study of Business Entrepreneurship Environment in Luang Prabang Province
Lao People's Democratic Republic

จำปา รัตนสุวรรณผล
Champa Lattanasouvanaphonh
มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว
National University of Laos
สมคิด แก้วทิพย์, วินิจ ผาเจริญ
Somkith Keawthip, Winit Pharcharuen
วิทยาลัยบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้
School of Administrative Studies, Maejo University
วิไลพล สมสะมน, สมคิด สุริยศักดิ์, อรทัย สีสะวัน, ยุทธศักดิ์ กิ่งสะดา, โพนพะสิต คนทะวง
Vilayphone Somsamone, Somkit Souliyasack,, Orlathai Sisavanh
Youthasack Kingsada, Phonepasith KHomthavong,
มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์, ลาว
Souphanouvong University, Laos
Email: yai_foward@yahoo.com

(Received: July 14, 2022/ Revised: June 30, 2023/ Accepted: June 30, 2023)

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพแวดล้อมการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจในเมืองหลวงพระบาง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ ประชากรกลุ่มผู้ให้ข้อมูลแบ่งออกเป็น 6 กลุ่ม ได้แก่ ธุรกิจนำเที่ยว ธุรกิจที่พักแรม ธุรกิจอาหารและเครื่องดื่ม ธุรกิจจำหน่ายสินค้าและของที่ระลึก ธุรกิจคมนาคมขนส่ง ธุรกิจนันทนาการและธุรกิจเพื่อความบันเทิง ซึ่งเป็นผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวบริเวณหลวงพระบาง จำนวน 35 คน เครื่องมือใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ การสังเกต การสนทนากลุ่มย่อย แล้วทำการวิเคราะห์ สังเคราะห์เนื้อหาตามประเด็นที่ศึกษา จากนั้นนำเสนอในรูปแบบเชิงพรรณนา

ผลการวิจัยพบว่า สภาพแวดล้อมการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจในเมืองหลวงพระบาง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ประกอบด้วย ธุรกิจที่พัก ธุรกิจร้านอาหารและเครื่องดื่ม ธุรกิจขนส่ง ธุรกิจขายสินค้าที่ระลึก ธุรกิจบริการการท่องเที่ยว ได้มีการปรับและเปลี่ยนแปลงด้านการตลาด ด้านการเงิน ด้านพนักงาน ด้านเศรษฐกิจ ด้านเทคโนโลยี ด้านคู่แข่ง ด้านลูกค้า ในรูปแบบใหม่เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงในโลกปัจจุบัน จึงงานชิ้นนี้เป็นประโยชน์ต่อผู้ประกอบการธุรกิจในแขวงหลวงพระบางและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมถึงนักวิชาการในแง่การนำข้อมูลเพื่อการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยวในแขวงหลวงพระบาง เพื่อให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยวประสบผลสำเร็จในการดำเนินธุรกิจและเป็นตัวขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจให้ยั่งยืนต่อไป

คำสำคัญ: ผู้ประกอบการธุรกิจ; นักท่องเที่ยว; เมืองหลวงพระบาง; สปป.ลาว

Abstract

The objective of this research was to study the environment of business entrepreneurs in Luang Prabang, Lao People's Democratic Republic by using a qualitative research methodology the population of informants is divided into 6 groups: tourism business hotel business food and beverage business Merchandising and souvenir business transportation business Recreation and entertainment business, which were 35 tourism business entrepreneurs in Luang Prabang area. The instrument was used to collect data from interviews, observations, small group discussions. and analyze Synthesize the content according to the topics studied. then presented in a descriptive form.

The results showed that Entrepreneurship environment in Luang Prabang Lao People's Democratic Republic consists of accommodation business, food and beverage business, transportation business, souvenir business. travel service business There have been adjustments and changes in marketing, finance, staff, economy, technology. Competitors, customers, in new ways to keep up with the changes in today's world Therefore, this work is beneficial to business entrepreneurs in Luang Prabang Province and related agencies. including academics in terms of bringing information for the development of tourism business entrepreneurs in Luang Prabang Province in order for the tourism industry to be successful in business operation and to be a sustainable economic driver.

Keywords: business operator; tourist; Luang Prabang; Lao PDR

1. บทนำ

หลวงพระบางเป็นหนึ่งในจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวที่สำคัญของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (สปป. ลาว) เป็นแขวงที่มีทรัพยากรท่องเที่ยวที่หลากหลาย สวยงามและน่าสนใจ เช่น น้ำตกตาดแก้ว น้ำตกตาดกวางสี ถ้ำตึง วัดเชียงทอง วัดวิชุนราช พระธาตุพูสีพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติหลวงพระบาง เป็นต้น (Tourism Development Sector, 2020: 22) นอกจากนี้หลวงพระบางยังถูกรับรองให้เป็นมรดกโลกจาก UNESCO เมื่อ พ.ศ. 2538 และได้รับการโหวตให้เป็นเมืองท่องเที่ยวยอดเยี่ยมอันดับ 1 ของโลก จาก Wanderlust Travel ประเทศอังกฤษ ติดต่อกันถึง 8 ปี ระหว่าง พ.ศ. 2549-2562 (Luang Prabang Provincial Department of Information, C. a. T., 2020: 1) ตลอดทศวรรษที่ผ่านมาหลวงพระบางมีนักท่องเที่ยวมาเยือนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยมีจำนวนและรายรับเพิ่มขึ้นจาก 3.49 แสนคน และ 100.3 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ใน พ.ศ. 2552 จากการเข้ามาของนักท่องเที่ยวที่เพิ่มมากขึ้นในแต่ละปีทำให้เกิดผู้ประกอบการที่พัก ร้านอาหาร และกิจกรรมที่เป็นธุรกิจเกี่ยวเนื่องในการให้บริการแก่นักท่องเที่ยว เช่น การล่องแพ วัดวาอาราม น้ำตก ฯลฯ โดยสถานประกอบการธุรกิจเหล่านี้ได้สร้างรายได้มากถึง 1,208,600 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ (Tourism Development Sector (2020: 7) ด้วยเหตุนี้ รัฐบาลสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว หรือ สปป. ลาว จึงได้ให้การสนับสนุนและส่งเสริมธุรกิจด้านการท่องเที่ยวของประเทศมากขึ้น โดยมีนโยบาย มาตรการเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว อาทิ นโยบายการ

ยกเลิกการขอวีซ่าให้กับนักท่องเที่ยวจากประเทศในกลุ่มอาเซียน นโยบายพัฒนาขยายเครือข่ายการคมนาคมภายในประเทศ นโยบายส่งเสริมให้มีการอบรมบุคลากรด้านการท่องเที่ยว และการสนับสนุนการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวใน สปป. ลาวให้มากยิ่งขึ้น

นอกจากนี้การพัฒนาส่งเสริมการท่องเที่ยวใน สปป.ลาว รัฐบาลยังได้มีนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อการพัฒนาบริการการท่องเที่ยวตามกฎหมายการท่องเที่ยว โดยรัฐพิจารณาว่าการท่องเที่ยวมีความสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมในการส่งเสริมผลิตภัณฑ์ บริการ การสร้างงานสร้างรายได้และปรับปรุงคุณภาพชีวิตของผู้คนในชาติ และส่งเสริมการท่องเที่ยวธรรมชาติ วัฒนธรรมและประวัติศาสตร์มากขึ้น เช่นการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนสีเขียว โดยรัฐบาล ส่งเสริมและอำนวยความสะดวกสบายและปกป้องผลประโยชน์ของบุคคลทั้งในประเทศและต่างประเทศที่ลงทุนในการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว และด้วยนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวดังกล่าวจึงทำให้มีผู้ประกอบการและนักลงทุนสนใจลงทุนในภาคบริการ โดยเฉพาะด้านการโรงแรมเพื่อรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นธุรกิจการโรงแรมใน สปป.ลาว ถือได้ว่าเป็นธุรกิจบริการที่เหมาะสมแก่การลงทุนสำหรับนักลงทุนเป็นอย่างมากเนื่องจากแนวโน้มจำนวนนักท่องเที่ยวที่มีสูงขึ้นในแต่ละปี (กรุงเทพ, 2564: ออนไลน์) ดังนั้น ผู้ประกอบการธุรกิจจึงจัดเป็นหนึ่งในที่มีความสำคัญมากต่อการท่องเที่ยว หากผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวประสบปัญหาจะทำให้ธุรกิจในส่วนอื่น ๆ ประสบปัญหาไปด้วยเช่นกันซึ่งต้องยอมรับว่าในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงมากมายที่ส่งผลกระทบต่อการค้าดำเนินธุรกิจ ดังนั้นการเลือกกลยุทธ์ที่เหมาะสมในการบริหารจัดการธุรกิจ ในสถานะที่ต้องเผชิญหน้ากับการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ จึงเป็นเรื่องที่มีความสำคัญมาก โดยต้องมีการวิเคราะห์และประเมินสิ่งแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกองค์กร เพื่อนำไปสู่การเลือกใช้กลยุทธ์ที่เหมาะสมที่สุด (ปาริฉัตร ตู่ดำ, นวิทย์ เอ็มเอก & สุทธิพร บุญมาก, 2560: 800-818)

จากสภาพการท่องเที่ยวของหลวงพระบางที่กล่าวมาข้างต้นและการที่รัฐบาลลาวเน้นการจัดการท่องเที่ยวธรรมชาติและวัฒนธรรมอย่างยั่งยืนสร้างผลประโยชน์ด้านเศรษฐกิจให้ชุมชนพัฒนาทักษะความสามารถด้านธุรกิจและเปิดช่องทางให้ชุมชนได้รับประโยชน์โดยเน้นการอนุรักษ์ธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมจึงเป็นที่น่าสนใจว่าพื้นที่ที่มีการเปลี่ยนแปลงด้านการท่องเที่ยวอย่างชัดเจน เช่นเมืองหลวงพระบางในสภาพความเป็นจริงแล้วประชาชนท้องถิ่นมีสภาพการณ์ด้านเศรษฐกิจเป็นอย่างไร และมีแนวทางอย่างไรในการส่งเสริมเศรษฐกิจจากการท่องเที่ยวให้กับประชาชนในท้องถิ่นที่เป็นองค์ประกอบสำคัญในการดำรงอยู่และดำเนินไปของมรดกโลกทางวัฒนธรรมแห่งนี้ ซึ่งข้อมูลที่ได้สามารถนำไปใช้ประกอบในการจัดทำแผนส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อให้ประชาชนได้รับประโยชน์จากการท่องเที่ยวโดยเฉพาะด้านเศรษฐกิจในระดับที่ดียิ่งขึ้นและเป็นเอกสารอ้างอิงในการวิจัยเรื่องที่เกี่ยวข้องคลึงกันต่อไปในอนาคต

จากสภาพการผู้ประกอบการของธุรกิจการท่องเที่ยวในแขวงหลวงพระบางในปัจจุบัน จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการพัฒนาศักยภาพและการปรับตัวผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยว ดังนั้น คณะผู้วิจัย จึงมีความสนใจศึกษาเรื่องการศึกษาสภาพแวดล้อมการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวในแขวงหลวงพระบาง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เพื่อให้ผู้ประกอบการธุรกิจได้ทราบแนวทางการพัฒนาการจัดการท่องเที่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 การศึกษาสภาพแวดล้อมการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจในช่วงหลวงพระบาง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

3. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการศึกษาสภาพแวดล้อมการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจในเมืองหลวงพระบาง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยผู้วิจัยมีวิธีการดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยนี้ได้แก่ ผู้ประกอบการธุรกิจในเมืองหลวงพระบาง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จำนวน 1,475 คน (แขนงทะเบียนและคุ้มครองวิชาชีพ แผนกอุตสาหกรรมและการค้า, 2563)

กลุ่มเป้าหมาย คือ ผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Informants) ที่เกี่ยวข้องโดยคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งผู้วิจัยคัดเลือกประชากรกลุ่มผู้ให้ข้อมูลแบ่งออกเป็น 6 กลุ่ม ได้แก่ ธุรกิจนำเข้า ธุรกิจที่พักแรม ธุรกิจอาหารและเครื่องดื่ม ธุรกิจจำหน่ายสินค้าและของที่ระลึก ธุรกิจคมนาคมขนส่ง ธุรกิจนันทนาการและธุรกิจเพื่อความบันเทิง ซึ่งเป็นผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวบริเวณหลวงพระบาง จำนวน 35 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือในการวิจัยในครั้งนี้ใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก การสนทนากลุ่ม (Focus Group) แบบสัมภาษณ์เจาะลึก (Group Interview) เกี่ยวกับการรวบรวมข้อมูลทุนชุมชนและผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว เป็นการจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้โดยให้ผู้ประกอบการธุรกิจและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตัดสินใจ โดยผสมผสานการใช้เทคนิคการรวบรวมข้อมูล ได้แก่ เทคนิคการสนทนากลุ่มย่อย กระบวนการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ได้แก่ การจัดเวทีระดมความคิดเห็นร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของผู้ประกอบการธุรกิจในพื้นที่ช่วงหลวงพระบาง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

3.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

งานวิจัยนี้เป็นวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการพรรณนา โดยใช้วิธีการวิเคราะห์จากเอกสารและข้อเท็จจริงที่ได้จากการสำรวจ สัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้ให้ข้อมูลหลัก และการเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์ การสำรวจ การสังเกต การสนทนากลุ่มย่อย และการประชุมระดมความคิดเห็น แล้วทำการวิเคราะห์ สังเคราะห์เนื้อหาตามประเด็นที่ศึกษา จากนั้นนำเสนอในรูปแบบเชิงพรรณนา (Descriptive Approach)

4. ผลการวิจัย

จากการศึกษาเรื่องการศึกษาสภาพแวดล้อมการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจในช่วงหลวงพระบาง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ซึ่งคณะผู้วิจัยสามารถสรุปผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

วัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์สภาพแวดล้อมการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจในช่วงหลวงพระบาง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว กลุ่มผู้ให้ข้อมูลแบ่งออกเป็น 6 กลุ่ม ได้แก่ ธุรกิจนำเข้า ธุรกิจที่พักแรม ธุรกิจอาหารและเครื่องดื่ม ธุรกิจจำหน่ายสินค้าและของที่ระลึก ธุรกิจคมนาคมขนส่ง ธุรกิจนันทนาการและธุรกิจเพื่อความบันเทิง โดยใช้เทคนิคการสัมภาษณ์ และสนทนากลุ่มย่อยและจัดเวทีระดมความคิดเห็น สามารถวิเคราะห์ค้นพบว่า

ด้านการตลาด ผู้ประกอบการธุรกิจรุ่นใหม่ให้ความสำคัญกับการเพิ่มช่องทางที่หลากหลายในการติดต่อสื่อสารกับลูกค้า เพื่อให้ลูกค้ากลุ่มเป้าหมายเข้าถึงสินค้าและบริการได้มากขึ้นเช่น Facebook, Line, Instagram และมีการส่งเสริมการตลาดในช่วงเทศกาลต่าง ๆ เพื่อกระตุ้นความต้องการสินค้าและบริการ

ด้านการเงิน ผู้ประกอบการธุรกิจรุ่นใหม่ให้ความสำคัญกับการสำรองเงินสต็อกไว้สำหรับเหตุฉุกเฉินในกรณีที่มีการใช้จ่ายเงินแบบเร่งด่วนและนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในการจัดการด้านบัญชีเพื่อให้ระบบการจัดการด้านบัญชีมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ด้านพนักงาน ผู้ประกอบการธุรกิจรุ่นใหม่ให้ความสำคัญกับการสรรหาและคัดเลือกพนักงานที่ดีโดยการคัดเลือกพนักงานตามความสามารถหรือความถนัดของพนักงานแต่ละคน เพื่อให้ได้พนักงานตรงตามความต้องการของกิจการ และให้สวัสดิการแก่พนักงาน เพื่อลดปริมาณการลาออกของพนักงาน

ด้านเศรษฐกิจ ผู้ประกอบการธุรกิจรุ่นใหม่ให้ความสำคัญกับการปรับกลยุทธ์ทางการตลาดให้เข้ากับสถานะเศรษฐกิจที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาเพื่อกระตุ้นให้ลูกค้าเข้ามาซื้อสินค้าและบริการ

ด้านเทคโนโลยี ผู้ประกอบการธุรกิจรุ่นใหม่ให้ความสำคัญกับการแสดงความคิดเห็นของลูกค้าโดยผ่านโซเชียลมีเดีย Facebook โดยการนำความคิดเห็นของลูกค้ามาพัฒนาปรับปรุงสินค้าและการให้บริการ และมีการชำระเงินผ่านคิวอาร์โค้ดหรือการส่งจองสินค้าและบริการผ่านระบบออนไลน์ เป็นต้น

ด้านคู่แข่ง ผู้ประกอบการธุรกิจรุ่นใหม่ให้ความสำคัญกับการวิเคราะห์สถานการณ์ปัจจุบัน โดยมีการปรับเปลี่ยนวิธีการทำงานของพนักงานให้เข้ากับสถานการณ์ปัจจุบัน และปรับปรุงแก้ไขการบริหารจัดการให้กิจการมีต้นทุนต่ำกว่าคู่แข่ง เพื่อสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขัน

ด้านลูกค้า ผู้ประกอบการธุรกิจรุ่นใหม่ให้ความสำคัญกับการนำข้อเสนอแนะของลูกค้ามาปรับปรุงอย่างสม่ำเสมอ และมีการปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ทางการตลาดให้เข้ากับสถานการณ์ปัจจุบัน

5. อภิปรายผล

ผลการวิเคราะห์วิเคราะห์สภาพแวดล้อมการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจในช่วงหลวงพระบางสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ได้ปรับแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวสำหรับผู้ประกอบการธุรกิจในช่วงหลวงพระบางในแต่ละด้าน ได้แก่ ด้านการตลาด ด้านการเงิน ด้านลูกค้า ด้านเศรษฐกิจ ด้านคู่แข่ง และด้านเทคโนโลยี ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Min,Z. & Baishou,F. (2006) ที่เสนอว่า สภาพแวดล้อมทางธุรกิจประกอบด้วย ด้านการตลาด ด้านการเงิน ด้านเศรษฐกิจ ด้านพนักงาน ด้านเทคโนโลยี ด้านคู่แข่ง ด้านลูกค้า สอดคล้องกับผลงานวิจัยของเปรมิกา สมสุข และสอาด บรรเจิดฤทธิ์ (2562) ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จทางธุรกิจอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของผู้ประกอบการรุ่นใหม่ในเขตพื้นที่ ภาคตะวันตกของประเทศไทย ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านคู่แข่ง ปัจจัยด้านลูกค้า ปัจจัยด้านพนักงาน ปัจจัยด้านการตลาดและปัจจัยด้านเศรษฐกิจ มีผลต่อความสำเร็จทางธุรกิจอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของผู้ประกอบการรุ่นใหม่ในเขตพื้นที่ภาคตะวันตกของประเทศไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ส่วนด้านการลงทุนของภาครัฐและเอกชนเป็นการให้ความสำคัญในการลงทุนภาคธุรกิจอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวการผลิตสินค้าการท่องเที่ยว จึงมีการพัฒนาเว็บไซต์ และการจัดทำคู่มือโฆษณาประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวผลการพัฒนาพบว่ามีเหมาะสมเนื่องจากเป็นการชักชวนนักลงทุนทั้งภายในและต่างประเทศเข้ามาพัฒนาด้านการท่องเที่ยว ซึ่งหลวงพระบางมีเงื่อนไขอยู่แล้วเพื่อผลักดันให้เศรษฐกิจและสังคมได้รับการพัฒนาและยังเป็นการเชื่อมโยงกับการลงทุนของรัฐ ทั้งนี้เป็นเพราะนโยบายของหลวงพระบางได้กำหนดใช้

การท่องเที่ยวและการบริการเป็นเครื่องมือในการสร้างรายได้ให้แก่รัฐ ซึ่งผลการศึกษาครั้งนี้สอดคล้องกับแนวคิดของ Vernon (1999) ที่กล่าวว่าการลงทุนชนิดใดก็ตามจะเป็นสิ่งดึงดูดใจนักลงทุนได้ก็ต่อเมื่อผลการลงทุนที่คาดว่าจะได้มีค่าสูงกว่าต้นทุนและจะเป็นทางเลือกที่ดีที่สุดและสอดคล้องกับแนวคิดของ สีทะลอน สีโพไซ และภัทรธิดา ผลงาม (2563) ที่ได้สรุปว่าศักยภาพการท่องเที่ยวและแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวควรมีเว็บไซต์และสื่อประชาสัมพันธ์ผ่านหน่วยงานสถานที่ชุมชนและสื่อต่างๆ ไปพร้อมกับการส่งเสริมการตลาดเชิงรุกอย่างต่อเนื่อง และสอดคล้องกับแนวคิดของ Koumsub (2001) และ Kojima (1978) ที่ได้กล่าวว่าการลงทุนโดยตรงเป็นการนำเอาเงินทุนความชำนาญการบริหารความรู้และเทคนิควิชาการไปสู่ประเทศผู้รับการลงทุนซึ่งสิ่งเหล่านี้มีอำนาจในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศได้ และนอกจากนั้นการท่องเที่ยวต้องมีการเชื่อมโยงหรือการเดินทางของนักท่องเที่ยวเพื่อความสะดวกสบาย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Muenjaisroy & Charoentrakulpeeti (2022) ที่ได้ค้นพบว่าระบบขนส่งสาธารณะต้องมีเส้นทางรถสาธารณะเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวหรือรอบตัวเมือง ซึ่งจะทำให้ประชาชนเลือกใช้บริการขนส่งสาธารณะเพิ่มขึ้นอันจะนำมาซึ่งการลดปัญหาการจราจรติดขัด และสอดคล้องกับงานวิจัยของ กาญจนา คลายใจ และ วันเพ็ญ เจริญตระกูลปิติ (2565) ได้วิเคราะห์ว่าระบบการขนส่งและการบริการด้านต่างๆ ต้องได้บริการได้อย่างมีประสิทธิภาพสำหรับผู้ใช้บริการและได้ข้อมูลรวดเร็ว ได้แก่ ด้านการติดต่อสื่อสาร ด้านความน่าเชื่อถือ และด้านความปลอดภัย

ผู้ประกอบการธุรกิจรุ่นใหม่ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในแขวงหลวงพระบาง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว พบว่า มีจุดแข็ง คือ ภาษา การบริการ วัฒนธรรม สภาพแวดล้อมและผู้ประกอบการมีเครือข่ายพันธมิตร สอดคล้อง Boonlert Jittangwatana (2005) ซึ่งกล่าวว่า ธุรกิจจำเป็นต้องให้บริการสู่ความเป็นเลิศเพื่อตอบสนองความพึงพอใจของผู้ใช้บริการ ดังนั้น ธุรกิจควรคำนึงถึงประสิทธิภาพของการให้บริการทางการท่องเที่ยว และคุณภาพการบริการทางการท่องเที่ยว นอกจากนี้ผลการวิเคราะห์ความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจ ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของผู้ประกอบการรุ่นใหม่ในแขวงหลวงพระบาง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ด้านการเติบโตของธุรกิจ ด้านการตอบสนองความต้องการของลูกค้า และด้านผลกำไร ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Dess, G.G., Lumpkin, G.T., & Taylor, M.L. (2005) ที่เสนอว่า ความสำเร็จทางธุรกิจ ประกอบด้วยด้านผลกำไรด้านการตอบสนองความต้องการของลูกค้า ด้านการเติบโตของธุรกิจและสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภูธร เก๋าดวงมณี และศิริพันธุ์ จุริมาศ (2565) ศึกษาแบบการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่พึงประสงค์ของธุรกิจโรงแรมในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว พบว่าปัจจัยขับเคลื่อนการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในมิติด้านทรัพยากรมนุษย์ ได้แก่ ผู้บริหาร พนักงาน และมีติด้านองค์การ ได้แก่ นโยบาย ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ สิ่งจูงใจ และกฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ ทั้งนี้เพื่อให้เกิดการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่พึงประสงค์ได้อย่างเหมาะสมกับบริบท โดยธุรกิจโรงแรมใน สปป.ลาว จำเป็นต้องใช้องค์ประกอบสำคัญที่เป็นผลจากการศึกษาในการดำเนินการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ตลอดจนการใช้ปัจจัยขับเคลื่อนเพื่อผลักดันการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้เกิดความยั่งยืนต่อไป นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของบงกษมาศ เอกเอี่ยม และธรรณิทร์ เสนานิมิตร (2565) ได้ทำการศึกษาเรื่องการจัดการออร์แกนนิซเมชั่นเพื่อรองรับตลาดนักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่มสนใจในบ้านปางเตม อำเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า ผู้ประกอบการธุรกิจประสบความสำเร็จหน่วยงานทุกฝ่ายร่วมกันรักษาวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี วิถีชีวิต และการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวให้เป็นรูปธรรม ตลอดจนกระตุ้นให้ชาวบ้านเกิดความตื่นตัวในการร่วมพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวได้อย่างยั่งยืน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ปัจจัยด้านลูกค้า ปัจจัยด้านคู่แข่ง ปัจจัยด้านพนักงาน ปัจจัยด้านการตลาดและปัจจัยด้านเศรษฐกิจส่งผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการทางธุรกิจในอนาคตมากที่สุด เป็นอย่างมากในเขตหลวงพระบาง ซึ่งปัจจัยด้านคู่แข่งสอดคล้องกับแนวคิดของพรนภา เปี่ยมไชย (2556) กล่าวว่า คู่แข่งขันรายใหม่ในอนาคตจะเป็นอุปสรรคทางการค้าสำหรับธุรกิจเดิม จะส่งผลกระทบต่อส่วนแบ่งทางการตลาด ปัจจัยด้านลูกค้าและปัจจัยด้านการตลาด สอดคล้องกับงานวิจัยของ หมอนแก้ว จิตตะลาด และ ศิริพันธ์ จูริมาศ (2565) ได้ศึกษาเกี่ยวกับกลยุทธ์การจัดการทรัพยากรมนุษย์ของธุรกิจพลังงานไฟฟ้าในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ค้นพบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จปัจจัยด้านการตลาดและพนักงาน ส่งผลให้เป็นแรงผลักดันที่สำคัญต่อการดำเนินงานขององค์กรธุรกิจ โดยผู้บริหารต้องนำข้อมูลทางเศรษฐกิจมาใช้ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ เพื่อก่อให้เกิดโอกาสสูงสุดและลดอุปสรรคในการดำเนินงานขององค์กรและปัจจัยด้านเศรษฐกิจสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศศิธร สุริยะพรหม (2557) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยความสำเร็จของธุรกิจบริการอาบน้ำและตัดแต่งขนสุนัข ในอำเภอเมืองเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยความสำเร็จของธุรกิจที่สำคัญที่สุดอันดับแรก คือ พนักงานมีมนุษยสัมพันธ์และอัธยาศัยดี

6. องค์ความรู้ใหม่

จากศึกษาสภาพแวดล้อมการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจในเมืองหลวงพระบาง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีข้อมูลประกอบด้วย ธุรกิจที่พัก ธุรกิจร้านอาหารและเครื่องดื่ม ธุรกิจขนส่ง ธุรกิจขายสินค้าที่ระลึก ธุรกิจบริการการท่องเที่ยว ผ่านการสัมภาษณ์ สทนากลุ่มย่อย และระดมความคิดเห็นแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน ได้ตกผลึกเป็นองค์ความรู้การปรับและเปลี่ยนแปลงทั้งในมิติด้านการตลาด ด้านการเงิน ด้านพนักงาน ด้านเศรษฐกิจ ด้านเทคโนโลยี ด้านคู่แข่ง ด้านลูกค้า ในรูปแบบใหม่เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงในโลกปัจจุบัน จึงจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ประกอบการธุรกิจในแขวงหลวงพระบางและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมถึงนักวิชาการในแง่การนำข้อมูลเพื่อการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยวในแขวงหลวงพระบาง เพื่อให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยวประสบความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจและเป็นตัวขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจให้ยั่งยืนต่อไป

7. ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยขอให้ข้อเสนอแนะ 2 ส่วนคือ ส่วนที่เกี่ยวกับข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย และส่วนที่เกี่ยวกับการค้นคว้าวิจัยต่อยอดดังต่อไปนี้

7.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยวในแขวงหลวงพระบาง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ทั้งธุรกิจที่พัก ธุรกิจร้านอาหารและเครื่องดื่ม ธุรกิจขนส่ง ธุรกิจขายสินค้าที่ระลึก ธุรกิจบริการการท่องเที่ยว ควรสร้างเอกลักษณ์ของตนเองที่เป็นตัวดึงดูดใจนักท่องเที่ยว ไม่ว่าจะเป็นการจัดโปรแกรมท่องเที่ยวที่มีความแตกต่าง นำเที่ยวตามความต้องการของนักท่องเที่ยว และการให้บริการที่ดี

7.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษาวิจัยความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการท่องเที่ยวทุกภาคส่วน เพื่อหาจุดร่วมที่เหมาะสมในการกำหนดแนวทางการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจเพื่อการท่องเที่ยวในพื้นที่แขวงหลวงพระบางอย่างยั่งยืน

8. เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

- บงกชมาศ เอกเอี่ยม และธรณินทร์ เสนานิमित. (2565). การจัดการออร์แกนิกฟาร์มสเตย์เพื่อรองรับตลาดนักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่มสนใจในบ้านปางเตม อำเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่. วารสารวิชาการวิทยาลัยบริหารศาสตร์. 5 (1), 44-63.
- ปาริฉัตร ตู่ดำ, นวิทย์ เอมเอก & สุทธิพร บุญมาก. (2560). สถานการณ์ กลยุทธ์และการปรับตัวของผู้ประกอบการที่พักในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้. Veridian E-Journal, Silpakorn University ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์และศิลปะ. 10 (3), 800-818.
- เปรมิกา สมสุข และสอาด บรรเจิดฤทธิ์. (2562). ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จทางธุรกิจอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของผู้ประกอบการรุ่นใหม่ในเขตพื้นที่ภาคตะวันตกของประเทศไทย. วารสารวิจัยและพัฒนาโดยองค์กร ในพระบรมราชูปถัมภ์ สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. 14 (3), 83-91.
- พรนภา เปี่ยมไชย. (2556). การบริหารธุรกิจขนาดย่อม. กรุงเทพมหานคร: ทริปเพิ้ล เอ็ดดูเคชั่น.
- ภูธร แก้วดวงมณี และศิริพันธุ์ จูรีมาศ. (2565). ศึกษารูปแบบการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่พึงประสงค์ของธุรกิจโรงแรมในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว. วารสารวิชาการวิทยาลัยบริหารศาสตร์. 5(2), 98-112.
- สีהלอน สีโพไซ และภัทรธิรา ผลงาม. (2563). การพัฒนารูปแบบการจัดการการส่งเสริมการลงทุนในแขวงหลวงพระบาง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว. สักทอง : วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ (สทสมส.). 26 (3), 155-169.
- หมอนแก้ว จิตตะลาด และ ศิริพันธุ์ จูรีมาศ. (2565). กลยุทธ์การจัดการทรัพยากรมนุษย์ของธุรกิจพลังงานไฟฟ้าในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว. วารสารวิชาการวิทยาลัยบริหารศาสตร์. 5 (2), 81-95.
- ศศิธร สุริยะพรหม. (2557). ปัจจัยความสำเร็จของธุรกิจบริการอาบน้ำและตัดแต่งขนสุนัขในอำเภอมืองเชียงใหม่. สารนิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ภาษาอังกฤษ

- Chittalath, M. & Jureemas, S. (2022). Human Resource Management Strategy of The Electric Power Business in The Lao People's Democratic Republic. School of Administrative Studies Academic Journal. 5 (2), 81-95.
- Dess, G.G., Lumpkin, G.T., & Taylor, M.L. (2005). Strategic management: Creating competitive advantage. New York: McGraw-Hill.
- Ek-lem, B. & Senanimitr, T. (2021). Organic Farm Stay Management to Accommodate the Niche Tourist Market in Ban Pang Term, Samoeng District, Chiang Mai. School of Administrative Studies Academic Journal. 5 (1), 44-63.
- Jittangwattana, B. (2005). Tourism Industry Thailand's Never-Ending Business. Bangkok: C.P. Book Standard.

- Kaodouangmany,P. & Jureemas,S. (2022). Desirable Human Resource Development Model of Hotel Business in Lao People's Democratic Republic. School of Administrative Studies Academic Journal. 5 (2), 98-112.
- Khilaijai, K. & Charoentrakulpeeti, W. (2022). Factors affecting the decision-making of providers of logistics transportation for agricultural processed food entrepreneurs In Sansai District, Chiang Mai Province. Journal of Peace Periscope. 3 (2),13-22.
- Kojima, K. (1978). Direct Foreign Investment. Japan: A Japanese Model of Multinational Business Operations.
- Koumsub, P. (2001). The principle of investment. (12 th ed.). Bangkok: Thammasat University.
- Luang Prabang Provincial Department of Information, C. a. T. (2020). The 2019 annual report and plan for 2020 Luang Prabang province. Luang Prabang province, Lao PDR.
- Min, Z. & Baishou, F. (2006). Tourism Handicraft Commercialization and Authenticity. Taipei: Folklore Research.
- Muenjaisroy, T. & Charoentrakulpeeti, W. (2022). Accessibility Level of Public Transportation with GIS Application: A case study in Lamphun. Journal of Social Sciences and Modern Integrated Sciences. 3 (2), 43-53.
- Piamchai, P. (2013). Small Business Administration. Bangkok: Triple Education.
- Siphoxay, S. & Phon-ngam, P. (2020). Development of Investment Promotion Management Models in Luang Prabang City, Lao People's Democratic Republic (Lao PDR). The Golden Teak : Humanity and Social Science Journal (GTHJ). 26 (3), 155-169.
- Somsuk, P. & Saard Banchirdrit, S. (2019). Factors affecting the Business Success in Tourism industry of new Generation Entrepreneurs in Western Part of Thailand. Journal of Humanities and Social Sciences Valaya Alongkorn. 14 (3), 83-91.
- Suriyaprom, S. (2014). Success Factors of Dog Bathing and Grooming Service Business in Muang District, Chiang Mai. Master of Business Administration thesis Chiang Mai University.
- Thudam, P., Amage, N & Bunmak, S. (2017). Situation, strategic and adaptation of accommodation business entrepreneurs in three southern border provinces. Veridian E-Journal, Silpakorn University. 10 (3), 800-818.
- Tourism Development Sector. (2020). Annual report 2020. Department of Information, Culture and Tourism, Luang Prabang province: Luang Prabang printing.
- Bogdanor, V. (1999). Devolution in the United Kingdom. Oxford: Oxford University Press.
- Wheelen, T. L. & Hunger, J. D. (2006). Strategic Management and Business Policy. (10th ed). New Jersey: Pearson Prentice Hall.